

Strah in stres – največja morilca sodobnega človeka

Bioterapevt
**Duško
Praštalo,**
učenec Zdenka
Domančiča

Včasih se mi zazdi, da se v tem življenju še najlažje privadiš na čudeže. To vsekakor velja za številne obiskovalce skupinskih terapij z bioenergijo, ki jih po metodi Zdenka Domančiča prireja Duško Praštalo. Govoril sem že s preveč žarečimi ozdravljenci, nad katerimi je uradna medicina dvignila roke, da bi še lahko dvomil. Omenjena bioterapevtska metoda deluje – in pogosto deluje prav spektakularno. Duško je bil eden prvih Domančičevih učencev v Sloveniji in pri delu ga je velik užitek opazovati. Ne vem, ali poznam še koga, ki je tako z vsem bitjem predan svojemu poslanstvu, v Duškovem primeru je to poslanstvo celostno zdravljenje ljudi. ▶

Tekst: JURE ALEKSIČ
Foto: MATEJA J. POTOČNIK

Bolezen je končni rezultat našega duhovnega življenja

Kako ste stopili na zdravilsko pot?

Preko Zdenka Domančiča, ki sem ga najprej spoznal kot bolnik. Bilo je ob prelomu tisočletja. Zaradi kombinacije trdega dela in številnih športnih poškodb me je grdo usekalo v desni rami, tako grdo, da nisem mogel dvigniti niti svinčnika. Preizkusil sem marsikaj, da bi si pomagal, a ni nič delovalo. Potem pa sem nekega večera nekaj brskal po kuhinji in z enim ušesom poslušal televizijo. Na Kanalu A so predvajali intervju z nenavadnim človekom, ki je govoril same sila zanimive stvari. V njegovem glasu sem lahko jasno začutil dvoje: silno avtoriteto in dobro srce. Ženi sem takrat rekel: »Tale bo pravi zame. On bo moj učitelj. Ne vem, kako vem, ampak vem.«

• Ta nenavadni človek je bil Zdenko Domančič.

Tako je. Ko sem prvič stopil v njegovo ordinacijo v Kranjski Gori, sta se najina pogleda srečala. Tudi on je nekaj začutil, in mi je to že prvi dan povedal. Mislim, da je rekel, da ima občutek, kakor da se že pozna. In da mu ta občutek pravi, da bova postala sodelavca in prijatelja. Kakorkoli, že po prvi terapiji sem lahko roko dvignil dosti višje kakor prej. V sebi sem vriskal od sreče. »Tale človek nekaj vel!« me je prešinilo, »v njem se skriva pravo mojstrstvo.« Navdušen sem bil tudi nad tem, kako je samo po moji hoji ugotovil, da sem strasten športnik, še več, da se ukvarjam z borilnim športom.

• In tako ste se takoj odločili, da se vpišete na seminar njegove bioterapevtske metode?

Pravzaprav ne. Takrat sem bil namreč še z vsem srcem predan borilni veščini nambudo. Med drugim sem bil predsednik slovenske zveze za nambudo in organizator svetovnega prvenstva. Zato sem bil vseeno nekoliko zadržan do Zdenkovih napovedi, da bom tudi sam postal bioterapevt. Me je pa vse skupaj seveda strašno vznemirjalo.

Za dokončno pozdravitev rame je bilo na srečo potrebnih še dosti terapij. Vsakič je bilo malo bolje. Zdenko pa me je na svoj legendarno igrivi način ves čas izzival, češ: »Ti boš pustil nambudo in postal zdravilec!« Med skupinskimi terapijami je večkrat prišel do mene, mi položil roko na glavo in se zamislil, češ: »Ja, ja, ti boš moj!« Jaz sem mu sicer enako igrivo odkimal, češ da je moja ljubezen nambudo. A na koncu se je zgodilo natančno tako, kot je napovedal. In jaz sem v eni osebi našel velikega zdra-

»Vedel sem, da se v meni dogaja nekaj precej mogočnega. Ob tem sem se spomnil, kako sem v otroštvu sedel sosedu v naročju, ona pa je trdila, da ji to lajša revmo.«

nikovega razmišljanja in delovanja. In kaj torej pomaga, če alkoholiku pozdravimo jetra, če se potem takoj vrne v gostilno? V takih primerih se bo bolezen samo ponovila, in to praviloma v precej hujši obliki. To seveda ne velja samo za alkoholizem, temveč tudi za vse druge smrtonosne razvade.

• Bolniku pa pot do sprememb kažete tudi s konkretnimi napotki. Lahko nekaj najpomembnejših delite tudi z našimi bralkami in bralci?

vilca, velikega učitelja in velikega prijatelja.

• Lep opis.

Ker sem na terapijah veliko časa preživel v bližini te energije, me je to še bolj spreminjalo. Vedel sem, da se v meni dogaja nekaj precej mogočnega, nisem pa vedel, kaj. Ob tem sem se spomnil, kako sem v otroških dneh sedel sosedu v naročju, ona pa je trdila, da ji to lajša revmo. Zato me je hotela imeti ves čas ob sebi. Potem sem se spomnil svoje babice, ki se je tudi ukvarjala z zdravilstvom in je doživela 107 let. »Kdo ve,« sem si rekel, »mogoče je pa res kaj na tem, da bi bil za terapevta?«

• Če prav razumem, ste začeli najprej amatersko zdraviti prijatelje ...

Drži, prve skupinske terapije sem organiziral kar v svojem stanovanju na Vrhniku. Zaradi velikega zanimanja je kmalu postalo premajhno, zato sem po treh mesecih našel prostore ob stadionu Večve v Ljubljani. Razmere tam niso bile najboljše, saj je pogosto zmanjkovalo plina in so morali biti pacienti med terapijo zaviti v bunde. A zanimanja je bilo toliko, da sem terapije pogosto končal šele opolnoči ali pozneje. Sčasoma se mi je pridružila tudi žena Alenka, ki se je

prav tako izmojstrila v izvrstno bioterapevto.

• Kaj lahko poveva o sami energiji, s katero zdravite?

To ni moja energija, temveč jo jaz samo prenašam od informacijskega polja Zemlje do bolnika. Kar pomeni, da nisem kot terapevt nič drugega kot rele – ali če vam je ljubše, poštar.

Naj povem tudi to, da je ta energija informirana oziroma inteligentna. Več ko imam opravka z njo, bolj sem prepričan, da je v resnici vsevedna in vsemogočna in da bi ji zato mirno lahko rekli tudi bog. Dejstvo je, da ta energija bolnika pomaga učiti, da je njegova bolezen v resnici njegova najboljša prijateljica. Zakaj tako pravim? Ker je bolezen končni rezultat celotnega posameznikovega duhovnega življenja. Večina boleznin nastane prav zato, da nas opozorijo na naše napake – in da nas prisilijo v spremembo.

• Nekoč ste mi pravili, da je vaš ključni cilj, da bolnika spremeni na podzavestni ravni.

Kot terapevt se moram ves čas zavedati, da je moja poglobljena naloga bolniku pomagati preseči načine razmišljanja, ki so privedli do ali zbole. Še enkrat: bolezen je vedno rezultanta vsega bol-

Morda najpomembnejše sporočilo za vsakega bolnika je, da je strah največji razbijalec imunskega sistema od vseh. Zato je treba prilagoditi miselnost, da nam bo naš strah pil kolikor mogoče malo energije. To seveda zahteva čas in veliko zavestnega napora, a je preprosto nujno. Stres in predvsem strah sta v moderni družbi največja morilca od vseh.

• Kaj še položite na srce svojim bolnikom?

No, marsikaj. Recimo, da smo vsi lepši, ko se smejimo, in da so naše najboljše ogledalo ljudje, s katerimi se družimo. Največji vrednoti in najboljši vodili za zdravo življenje sta ljubezen in iskreno prijateljstvo. Ljubezen nosi v sebi najmočnejšo zdravilno energijo od vseh. A kaj, ko se nam pogosto ne ljubi vlagati dovolj truda v prilagajanje, ki ga ljubezen zahteva! »Vi bi vsi radi spreminjali druge,« pogosto rečem svojim pacientom. »Nikomur pa se zares ne da spreminjati sebe. Ampak ko spremeniš sebe, spremeniš ves svet okoli sebe.«

• Še en vaš zimzeleni stavek je: »Na ta svet smo prišli zato, da trpimo in da dajemo.«

In pa zato, da skozi številne inkarnacije počasi spoznamo, da je življenje le igra. Ne smemo ga jemati preveč resno. Če ga jemljemo resno, nam je spodletelo.

• Pri kakšnih vrstah obolenj je vaša bioterapevtska metoda še posebej uspešna?

Tako rekoč pri vseh. Pravzaprav ne vem za bolezensko stanje, ki mu terapija ne bi koristila, sploh če vračunava tisto, kar sva povedala prejle, torej da je ključni namen, da spremenimo bolnikovo razmišljanje in s tem tudi njegove navade.

• Zelo dobre rezultate dosegate tudi pri zdravljenju raka ...

Rak je na svoj način živo bitje, ki se po navadi rodi iz našega stresa in se tudi hrani z njim. Tako kot vsa živa bitja ima tudi rak zavest in avro ... In tako kot vsa živa bitja si tudi on želi živeti. Mi ga v primerjavi s šolsko medicino toliko lažje odstranimo zato, ker so njihove metode neprimerno bolj agresivne.

Ob kemoterapiji tumor pogosto začuti, da ga želijo ubiti, zato začne agresivno iskati možnosti za preživetje. Mi pa znamo 'ukrasti' oziroma oslabiti rakovo informacijsko polje – in to tako, da se sploh ne zaveda, da je napaden. Zaveda se samo, da se nekaj čudnega dogaja z njegovim informacijskim poljem, zato mora jesti samega sebe, da bi to polje spet ojačal. Po dovoljšnjem številu terapij izgine, ker je moral pojesti samega sebe.

• Že pred časom ste skupaj z Domančičem sodelovali pri poskusih z bioenergijo na Inštitutu Jožef Štefan. Vendar ti eksperimenti na koncu niso bili uradno priznani. Kako to?

Poskusi so trajali več let. Z njimi smo jasno dokazali, da ima voda možnost pomnjenja in prenašanja informacij. A po koncu nam je takratni predstojnik inštituta v zasebnem pogovoru dejal nekako takole: »Če ti rezultati držijo, potem to izniči vse, kar sem se v življenju naučil in kar sem učil mlajše kolege. Kar pomeni, da ti rezultati ne

držijo.« Direktorica vseh laboratorijev na inštitutu nas je sicer podprla, a to ni bilo dovolj. In za to je plačala zelo konkretno kazen, saj dolgo ni mogla dobiti profesure, ker se ji je očitano simpatiziranje s čarovništvom. Vsebinsko pa se na IJS z rezultati naših poskusov sploh niso ukvarjali, kar je velika škoda. Nikola Tesla je nekoč dejal, da bo znanost, ko bo začela preučevati nefizikalne pojave v naravi, v enem desetletju napredovala toliko kot v vsem času do tedaj skupaj.

• Kaj po vašem naredi dobrega bioterapevta? Kaj je najbolj pomembno?

Čisto srce. Brez tega je človek suženj svojih želja in ambicij, kar pomeni, da ne dobi dostopa do zdravilne energije oziroma te energije ni zmožen prenašati naprej. Tak terapevt z močjo sugestije sicer lahko naheca bolnika, da mu je malo bolje ... čez čas pa uspeh izostane. No, poleg čistega srca je pomembno tudi to, da si se pripravljen vse življenje učiti in dograjevati svoje razumevanje. Srečen je človek, ki

se z veseljem uči. Znanje je zame kralj vsega.

• Čeprav ste že pred časom izpolnili vse pogoje za upokojitev in čeprav ste se preselili na svoj bosanski ranč, se enkrat na mesec še vedno pripeljete v Slovenijo. Kolikor razumem, to počnete predvsem zase, ker vam toliko pomeni neposreden stik s pacienti.

Drži.

• Finančno se vam vse skupaj sploh ne izide, kajne?

Finančno ne, sicer pa zelo. Bioterapija je moje poslanstvo in ne morem kar zapustiti svojih slovenskih pacientov. Res je, da bi jih lahko dovolj učinkovito zdravil na daljavo, a z mnogimi od njih smo postali tudi prijatelji, zato jih zelo rad vidim, tako pa ohranjam tudi stik s skupinsko terapijo. V duši še vedno ostajam športnik in to je zame nekakšen trening. Sploh pa pacientom rad povem, da izvajam te terapije zase, ne zanje. Vsakič ko storim nekaj dobrega, začutim toplino okrog srca. In ta občutek je zame največja nagrada od vseh. ■

Glasujte!

GLASOVNICA

Jana Slovenka leta

Ime in priimek

Naslov

Glasujem za Slovenko leta 2023:

(Vpišite ime in priimek kandidatke – samo enel!)

Vsi kuponi bodo ostali v uređništvu. Ne bomo jih uporabili za noben drug namen.

Kupon izpolnite, izrežite in nalepite na dopisnico ali nam ga pošljite v kuverti na naslov: Uredništvo revije Jana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana Moste - Polje. Glasovanje bo omogočeno tudi na spletni strani www.slovenkaleta.si.

Hvala sponzorju Slovenke leta:

